

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Interpres Lectori Benevolo Salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

I N T E R P R E S L E C T O R I B E N E V O L O S A L U T E M.

Sicut, ex Divi Gregorij (*hom: 6. in Ezech:*) Sententia, cuiquam terrarum regioni obigit benedictio, quâ moribundus Isaac suum beavit Jacobum; obigit profus credenda est Regno Hispaniæ, quæ Tutelari gloriatur Jacobo. Libeat magni Ecclesiæ Doctoris, Maximi Pontificis, verba excipere: *Quoniam, inquit ille, inter electos DEI, alij in contemplationem surgunt, alij verò per activæ vitæ solummodò opera pinguescunt, recte in benedictione illa Isaac dicitur: Det tibi Dominus de rore cæli, & de pinguedine terra. Ros etenim desuper, & subtiliter cadit: & nos toties de rore cæli accipimus, quoties, per infusionem contemplationis intimæ, de supernis aliquid tenuiter videmus: cum verò bona opera, etiam per corpus, agimus, de terra pinguedine ditamur.* Ista Gregorius. Quis porrò recenseat, quos, Jacobeâ sorte felix, Hispania numerat electos DEI, tum contemplatione rerum cœlestium sublimes, tum activæ vitæ sanctis operibus opimos? ut non immeritò, Christiani orbis consensu, fœcunda Sanctorum Parens habeatur. Illa Ecclesiæ, ut vetustiores taceam, etiam cum *abundavit iniquitas, & refrinxit charitas multorum*, dedit Dominicum Gusmanum, Vincentium Ferrerium; illa Ignatium Loyolam, Franciscum Xaverium, Teresiam à Jesu, Thomam Villanovanum, Petrum de Alcantara, atque tot alios præterea tulit, quos, etsi Sanctorum Fastis Romana necdum adscripserit Curia, ob exactam tamen piè ac laudabiliter vitam, venerabundi suspicimus: è quibus una sanè est, Venerabilis Virgo Marina de Escobar, cujus, hoc nostro seculo, raræ sanctitatis, atque collatorum illi cœlitus illustrium donorum fama, extra Hispaniam quaquaversum diffusa, neminem non rapit in admirationem. Me profectò ità abripuit, ut, postquam primam hujus Admirabilis Virginis Partem Vitæ, nuperrimè typis Hispanicis excusam conspexi, animum ad illam interpretandam adjecerim; stimulantibus me etiam ad hoc audendum sapientibus Viris, ac in primis (quem singularis observantiæ ergò nomino) venerandæ memoriæ P. Roderico de Arriaga: qui, quòd in domestico hujus famulæ Dei Sacratio Sacerdos Divinam Hostiam litaverit, atque conspectu ipsius & alloquio fuerit fruitus, non in postremis id gratijs habebat, ac facundum semper, pro opportunitate, ejusdem agebat encomiasten. Dignum in-

A super

super operæ pretium me relaturum existimabam, si sacram hanc historiam latinitate à me donatam, toti mundo reddere intelligibilem: quod quidem feci, tamen stylo simpliciore, quàm, ut elegantioris forte cupiam orationis amanti, satisfecerim. Atque si quis rationem facti petat, dicam: Curæ mihi fuit, nè, quoad ejus fieri posset, negligerem simplicem stylum, & verba dictæ Virginis Hispanica, quibus ipsa suas, atque non rarò satis obscure & involutè conscripsit gratias, & ex quibus hanc primam Vitæ Partem contexuit Venerabilis Pater Ludovicus de Ponte, qui etiam dubio procul scribere cultius potuisset hispanicè, nisi & ille, quemadmodum in sua ad eam introductione ait, sollicitus fuisset, ut à Marinæ stylo, & verbis non recederet; eò quòd illi viderentur esse, ipsiusmet DEI; & ex ejusdem inspiratione magis genuinè manifestarent mysteria, quàm alia, quæ visa fuissent elegantiora. Videlicet, simplex est ipsius quoque DEI, cum simplicibus (quales, præ viris, solent esse feminæ) sermocinatio, & ea sanctis acceptissima est dictio, quæ cum eorù modestia, mortumque simplicitate consentit. Neque liber hic ad aures mulcendas, aut linguam poliendam; sed animum sanctioribus imbucendum placitis, ac doctrinis est scriptus: *latet, siquidem, in illo, licet sub verborum humilitate, thesaurus incomparabilis, qui, Divina pietatis experientiâ, offertur cunctis, bonæ voluntatis hominibus*, quod Landisbergius quoque dixit in epistola Apologetica, ad Lectorem, præfixa libro, Divinarum insinuationum, Sanctæ Gertrudis. Et rem, non verba quærenda esse, ubi de salute agitur, responderunt viri prudentissimi Typographo, sollicito, de stylo expoliendo, in editione Dialogorum Divæ Catharinæ Senensis. Quid quòd, iudice Eminentissimo Cardinali Baronio (tom: 3. an. 356.) *suspectum redditur, quidquid obducitur fuco, atque pigmentis; pulchriorq; enitescit, ipsa sua puritate, simplicitas: quæ, quòd mentiri nesciat, omne, quamvis ad ornatum compositum velamentum, abhorret?* Itaque, nè te prudens Lector, stylus, offendat rudior, & quandoque, ob inusitata cultis Scriptoribus *intercisa*, ac periodos in speciem intricatas, cacophonias & tautologias, *inamænus: rem ipsam appendo* (loquor cum Rosweydo in Prolegomenis ad Vitas Patrum) *non verba; fructum lege, non folia; florem carpe: ne volaticos desidera pappos;* & vale, DEUMq; pro me peccatore ora, ad cuius unius *majorem gloriam* interpretem egi.

